

BINEVESTITORUL

Anul XII 1935.

No. No. 1-2

Chişinău.

„Ce frumoase sînt pe munţi picioarele celui ce aduce VEŞTI BUNE, care vesteşte pacea, picioarele celui ce aduce veşti bune, care vesteşte mîntuirea“.

(Isaia 52,7).

„Duceţi-vă în toată lumea şi povăduiţi VESTEIA BUNĂ (Evanghelia) la orice făptură“.

(Mar. 16,15).

„Voi cari aduceţi aminte despre Domnul, nu vă odihniţi de loc“!

(Isaia 62,6).

„Căci mie nu mi-e ruşine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întâi a iudeului, apoi a Grecului“.

(Rom. 1,16).

SUMARUL:

1. Către cetitori — Redacţia.
2. „Visul poporului meu“
de L. Averbuh.
3. Iubirea jertfeşte.
4. Aveţi sare?..
5. Mai mult.
6. Peştera şi soarele.
7. Moarte sau viaţă.
8. Din gândurile lui Spurgeon.
9. Viaţa în sala „Bethel“ din Chişinău.
10. Extrageri din talmud.

CĂTRE CETITORI.

Cu ajutorul lui Dumnezeu sperăm să edităm revista noastră „Binevestitorul“ şi în anul 1935. Nădăjduim să ducem vestea cea bună tuturor cetitorilor: celor necredincioşi—mîntuirea în Isus Mesia-Hristos; celor credincioşi—înnoire a omului din lăuntru din zi în zi şi pericolul care ameninţă pe cei credincioşi.

Rugăciunea noastră este, ca Domnul să ne întărească în lucrul Său spre slava Mîntuitorului şi fericirea oamenilor.

Redacţia.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

„Visul poporului meu“

de L. AVERBUH.

Sub aceasta denumire se demonstrează în multe țări un film vorbitor american. În fața publicului trece un șir de realizări grandioase în Palestina. Odată cu demonstrarea, când privirile tuturor sunt robite de tablourile bogate în culori, urmează explicarea, care arată succesul Evreilor în cultivarea pământului și în reînvierea limbii ebraice.

Fiecare evreu, văzând această, tresaltă de bucurie. Unele tablouri din timpul și viața străbunilor și profeților trezesc gânduri și simțuri de umilință față de măreția lui Israel, de puterea spirituală și trupească a eroilor lui.

Ultimile realizări, efectuate cu ajutorul lucrărilor energice ale inflăcăratei tinerimi Evreești, stârnesc o oarecare bucurie, însă, când te gândești la starea spirituală a Evreilor din Palestina, te cuprinde groza și, dispăre orice bucurie. Te gândești cu înfruntare: ce sfârșit va avea visul poporului meu, dacă va continua și în viitor să procedeze în felul acesta?

Numai omul cu gânduri superficiale poate socoti progresul tehnic, industrial, comercial, etc., ca o realizare despre care gândeau și visau străbunii noștri. Cel ce judecă și cunoaște, ce înseamnă renașterea unui popor și îndeosebi renașterea poporului Evreu, acela nu se va lăsa înșelat, chiar dacă realizările vor avea un succes și mai mare. Cine cunoaște istoria poporului nostru așa cum ne-o înfățișează Biblia, cine simte și înțelege pricinile tuturor căderilor și restaurărilor poporului Evreu, acela poate constata un fapt trist, că poporul nostru poartă în sine, în caracterul său, elemente distrugătoare, cari au servit totdeauna la căderi catastrofale ale poporului nostru.

Chiar acum, putem vedea succesul

restaurării exterioare și, paralel cu aceasta, ruinarea adâncă lăuntrică ce n'o pot stavila cei mai înțelepți ai poporului nostru, căci și ei au însușit multe lucruri dăunătoare a unei inimi stricate și împietrite. Aceasta o putem vedea în diferite încercări și planuri de restabilire: multe organizațiuni, înțelepciune școlărească, operațiuni bănești, desvoltarea și educația fizică a tinerimii, etc., etc. Ei visează că în modul acesta se va restabili țara lui Israel și vor reînvia „oasele uscate“ (Iezechieel 37).

Oare n'am fost noi stăpâni în țara părinților noștri? Oare n'am avut noi numeroase armate și eroi, de cari dușmanii noștri tremurau de groază. Și câte bogății avusesem în timpul împăraților! Oare pe atunci n'a fost desvoltată tehnica și n'am avut arhitectură minunată de cari și astăzi te poți mira, când citești despre grandioasele și frumoasele clădiri?

Multe lucruri am avut și totuși, ele nu ne-au scăpat de căderea prevestită, de risipirea noastră, de nenorocirile cari ne apasă greu aproape 2.000 de ani.

Fraților! N'ați învățat în acest timp lung adevărurile divine aduse de profeții noștri? Nici materialismul, nici militarismul, nici aurul și argintul și nici-o înțelepciune omenească nu sunt în stare să ne mântuiască. „*Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu țaria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui...*“ (Ierem. cap. 9), „*argintul sau aurul lor nu poate să-i scape...*“ (Iezec. 7, 19). „*Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul meu,— zice Domnul oștirilor*“ (Zahar. 4).

Ascultați pe profetul Ieremia, pe acest adevărat naționalist, care ne redă cuvintele lui Dumnezeu despre cauza împrăștierii și suferinței noastre:

„Pentru că au părăsit legea Mea, pe care le-o pusesem înainte, pentru că n'au ascultat glasul Meu, și nu l-au urmat; ci au umblat după aplecările inimii lor..., de aceea, iată, voi hrăni poporul acesta cu pelin... îi voi risipi printre neamuri... (9: 13—16). Israelul a părăsit calea lui Dumnezeu, și catastrofa trebuia să vină.

Fraților! Treziți-vă și lăsați visurile la o parte. Deșteptați-vă și părăsiți căile greșite, atât calea culturii ateiste din zilele noastre, cât și calea fanatismului religios a conducătorilor, cari, necunoscând pe Dumnezeu cel viu, au inventat o religie care nu este nici Mozaică, nici Evreească. Pentru reînvierea „oaselor uscate“ există un singur remediu și anume: „Ascultați cuvântul lui Dumnezeu!“ (שמעו דבר ה').

Dacă poporul nostru va asculta cuvântul lui Dumnezeu vestit prin Moise și profeți, numai atunci va înțelege planul de mântuire a lui Dumnezeu. Atunci poporul nostru prin prisma cu-

vântului lui Dumnezeu va vedea strălucirea lui Mesia—Mântuitorul, care a-și venit în templul al doilea, după cum au prezis profeții. Însă conducătorii orbi ai poporului nostru L-au respins și cu aceasta au atras asupra poporului pedeapsa lui Dumnezeu și suferinți neîntrerupte până în zilele noastre. Numai prin Mesia—Hristos putem scăpa de puterea distrugătoare a păcatului. Numai prin El putem deveni făpturi noi, cu inimi noi, cu un duh nou. Numai prin El Dumnezeu ne dă putere să iubim pe toți oamenii. Numai El va netezi calea spre țara făgăduită și numai cu El vom putea introduce acolo cultura divină, lumina dumnezească, și atunci de acolo se va revarsa limina pentru toate țările, pentru toate neamurile: „căci din Sion va ieși Legea și din Ierusalim cuvântul Domnului“ (כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים) (Isaia 2: 3).

Tradus de M. T.

Iubirea jertfește.

Cu vreo 200 de ani în urmă, în Marșilia (Franța) a izbucnit holera. Mulți mureau de această boală groaznică. Cei mai buni medici nu știau ce să facă cu acest mare dezastru din cauza noilor simptome, cari până atunci nu se observase.

Toți medicii orașului s'au adunat ca să sfătuiască împreună. Dar nimeni nu știa, ce-i de făcut.

Un medic bătrân, care fu întrebat, zise: „Este un mijloc de scăpare. Dacă unul din noi va diseca un cadavru, și va face cercetări minuțioase, atunci, poate, vom afla secretul acestei molimi. Zic „poate“, dar e posibil că voi greși“.

Se făcu o tăcere apăsătoare; toți au fost copleșiți. Fiecare știa, că medicul care va face cercetările, peste vre-o câteva ore, va cădea victima acelei boli grozave. Pe vremea acea

nu se cunoașteau încă mijloacele de combatere a holerei.

Atunci se ridică un medic tânăr, pe care adesea acest cerc de oameni de știință i-l lua în răs pentru credința sa, și zise:

„Eu voi face această. Viața mea e în mâna lui Dumnezeu, El mi-a dat-o, El poate să mi-o ia; dar El poate să mi-o păstreze. Voia lui să se facă! Ce este viața mea în comparație cu atâtea vieți omenești, pe cari eu, poate, le voi salva, dacă-mi reușește lucrarea! Dumnezeu să binecuvinteze lucrul meu!“

El a luat rămas bun dela colegii săi, întinzându-le mâna. Chiar în seara aceea el s'a închis într'o casă cu un grav bolnav.

În timpul nopții bolnavul a murit. Medicul a început lucrarea sa, și a dus-o la bun sfârșit. Cu băgare de

seamnă a notat toate cercetările sale și le-a pus într'un vas cu o soluție desinfectantă. După 24 de ore el a murit ca o jertfă a chemării sale de medic.

El s'a jertfit pentru mii de oameni. Fiindcă de acum înainte medicii știu cum să trateze pe bolnavi și au săl-

vat pe mulți de moarte sigură.

Isus Hristos s'a jertfit pentruca noi ca să scăpăm de molima păcatului, care face mai mari ravagii decât toate bolile corporale. „Sângele lui Isus Hristos ne curățește de orice păcat“. (I. Ioan 1,7).

Tradus de I. T.

Aveți sare?..

„Să aveți sare în voi înșivă“ (Marcu 9, 50).

„Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreașă cu sare“ (Col. 4, 6).

Purtarea noastră trebuie să fie plină totdeauna de spiritul iubirei, ca oamenii, cari ne'nconjoara, să se poată bucura. Pentru această iubirea nu trebuie să fie superficială sau fățarnică. Sarea să nu lipsească: ea dă gust și sănătate. Această este un lucru principal pentru noi toți. Lumea nu numai că se uită la noi, dar și ne ascultă. Vai de noi, când lumea ne atacă pentru vorbirea noastră necuviinciosă și ușuratică. Indemnarea apostolului se recomandă deosebi în cazurile, când se ține vreo discuție despre credință. Vorbirea noastră să fie însoțită de iubire și dreașă cu sare. Trebuie să iasă din noi o putere curățitoare, ca protivnicii noștrii să învețe lucruri sfinte. „Ajută-mă să vorbesc în așa fel, ca vorbirea mea să fie o întărire pentru mine însumi“.

H. N. Hauge a fost un mare evangelist și lui i-se datorește deșteptarea spirituală a Norvegiei. Se istorisește, că el de multe ori a fost oprit de autorități se țină serviciuri divine și adeseaori aruncat în închisori. Odată un primar al unei comuni l-a arestat și și-a bătut joc de el. Primarul a trimis o fată decăzută în camera de arest, unde se afla Hauge, ca să-l ia în răs în cuvinte ofensătoare. Inșă după un scurt timp fata a ieșit de acolo plângând. Cuvântul serios, pe care l-a vorbit Hauge, a zdrobit inima păcătoasei. Atunci însuși primarul cu câțiva flăcăi și fete vesele și cu un lăutar au intrat în apartamentul

lui Hauge. Aci au început să danseze. Nevasta primarului îl pofti pe Hauge să danseze. Toți ceilalți nu mai putea de răs. „Cu plăcere“, răspunse Hauge, „Inșă dacă muzicantul va cânta ceiace eu voi dori“. Atunci Hauge începu să cânte cu vocea lui puternică și frumoasă o cântare de slăvire a Mântuitorului. Toți au incremenit și au tăcut. După această Hauge a vorbit și toți au fost pătrunși de Duhul lui Dumnezeu. Plini de rușine au plecat unul după altul. Unii plângeau și doreau să fie asemenea lui Hauge.

Din „Kalender“.

Mai mult.

Mai multă *lumină* și îndrăzneală.
 Mai multă *credință* și foc în rugăciune.
 Mai multă *mângâiere* și iertare.
 Mai multă *pocăința*.
 Mai multă *frică* în obligațiunile noastre.
 Mai multă *răbdare* în așteptările noastre.
 Mai multă *speranță*.
 Mai multă *atrageră* după lucruri sfinte.
 Mai multă *mângâiere* în nenorociri.
 Mai multă *înțelepciune* Dumnezească.
 Mai multă *putere* de sus.
 Mai multă *umilință* și *iubire* fierbinte.
 Mai multă *blândețe* și *pace*.
 Mai multă *simplicitate* și *adevăr*.
 Mai multă *dorință* a jertfi.
 Mai mare *dor* după Impărăția lui Dumnezeu.
 O, Mântuitorule, ajută mă să fiu asemenea Ție!

Peștera și soarele.

Există o alegorie, scrisă pentru copii, dar care poate fi de folos și pentru cei mari.

O oarecare Peșteră trăia toată viața sa sub pământ, așa cum își petrece zilele orice peșteră. Ea și-a petrecut toată viața sa în întuneric.

Odată auzise un glas ce o chema: „Ridică-te sus și uite-te la lumina soarelui“. — Ea răspunse: „Nu știu despre ce e vorba și ce vrei tu să-mi spui cu aceasta; pe lumea asta nu există nimic, decât numai întuneric“.

În fine Peștera, înduplecată de glasul chemător, s'a hotărât să se ridice la nivel și s'a mirat foarte mult, văzând strălucirea soarelui.

Uitându-se la soare, ea la rândul său zise: „Acuma-i rândul tău să vii în subsol, ca să-ți arăt întuneric“.

— „Dar ce oare este întunericul, despre care-mi spui?“.

— Mergi cu mine și vei vedea!“.

Soarele primi propunerea și coboră cu Peștera, intră în peșteră și întrebă:

— „Arată-mi în sfârșit întunericul despre care vorbeai“, zise soarele peșterii. Însă ea, era mirată și mai mult, căci toate locurile, toate colțurile peșterii, cari erau întunecate, acum deveniseră lucitori.

Așa că nu reușise Peștera să arate soarelui întunericul, căci ori unde pătrundea lumina, dispărea întunericul.

„Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri“ (Mat. 5, 16).

Tradus de D. T.

Moarte sau viață.

BCU „Pentru unii mireasmă care vine dela moarte și dă moartea, iar pentru alții o mireasmă care vine dela viață și dă viață“. (2 Cor. 2, 16).

Întâmplarea a avut loc în primii ani ai veacului 20. Doi anarhiști evrei din Rusia locuiau împreună într'o cămăruță săracă în New-York. Într'o seară, unul din ei se întâlni cu misiunea Evanghelică din oraș și cineva i-a dat o broșură. El cu dispreț a aruncat-o. Însă lucrul acesta l-a neliniștit. El a venit a doua oară și a căpătat în dar un Noul Testament. De curiozitate a început să-l răsfoiască și ochii lui căzură asupra textului din Rom. 2: „Necaz și strâmtorare va veni peste orice suflet omenesc care face răul: întâi peste Iudeu, apoi peste Grec“. Aceste cuvinte l-au atins ca pe un evreu. Venind acasă se

adânci în această mică cârtică. Duhul lui Dumnezeu a lucrat puternic în inima lui. Și în scurt timp el s'a predat Domnului, primind pe Isus Hristos. Mai târziu a devenit un binecuvântat predicator al Evangheliei printre Evrei din America de Nord. Numele lui este **Abram Silverstein**. Camaradul lui însă n'a vrut să știe nimic despre aceasta carte. El a rămas tare în ideile sale. În timpul războiului mondial după multe și mari greutăți el s'a întors în Rusia. Numele său se făcu cunoscut în toată lumea. Numele lui este **Trotzky**.

Trad. din germana de M. T.

Din gândurile lui Spurgeon*).

Educația fără religie este ca sistemul solar fără soare.

Din cartea „În slujba lui Dumnezeu“ de J. Staneschi.

Tema care te-a costat multă gândire, va provoca gândire în alții.

Orice lipsă de sinceritate dovedește o răutate ascunsă.

Fiecare om *trebuie* să servească pe cineva. Acei cari n'au nici un stăpân, sunt proprii lor robi.

Isus nu s'a încrezut în oameni, pentru că știa ce se ascunde într'ânșii; cu cât mai puțin să ne încredem noi, când nu știm ce se ascunde în ei.

Religia lui Hristos nu ne interzice distracțiile sănătoase și nevinovate.

O profesiune în lume se poate îm-

păca bine cu evlavia dusă în intimitate cu Dumnezeu, căci Adam a fost grădinar, înainte de a cădea în păcat.

Dacă Dumneșeu vrea să ude grădina mea, trimete ploaie pentru toată regiunea, dar o trimete în mod special pentru grădina mea. „Acel ce m'a iubit și s'a dat pe sine pentru mine“.

Despre dătorii *).

Mulți vecini de ai mei s'au ruinat cheltuind mai mult decât câștigul lor; deabia aveau cu ce să țină un iepure de casă și totuși zor, nevoie să țină cai și trăsură. Mă tem că nesocotința este o boală a vremii noastre și de ea sunt molipsiți mulți din cei ce-și zic creștini, spre rușinea și paguba lor. Hainele de lână sau de bumbac nu mai sunt destul de bune acum; fetele trebuie să se îmbrace în catifele și mătăsuri chiar dacă au la croitoreasă o listă de plată tot atât de lungă și de tristă ca o noapte de iarnă. Imbrăcămintea elegantă, de paradă și după cea din urmă modă, scătuiește punga, aduce sărăcie în familie iar tatăl e nevoit să muncească până se spetește și astfel nu mai are odihnă. Broasca se umflă ca să ajungă cât boul și crapă. Cel ce câștigă cinci mii de lei pe lună maimuțărește pe cel ce câștigă cinci sute de mii de lei pe an și ajunge să aibă de a face cu procurorul. Oamenii ard în același timp lumânarea la amândouă capete și pe urmă se vaită că n'au avut noroc; de ce nu i-or fi zicând cusurului lor pe nume și anume că sunt niște risipitori? A fi econom înseamnă a câștiga lupta vieții pe jumătate. Nu este așa de greu să câștigi bani cât este de greu să-i cheltuești bine. Sute de oameni n'ar ști ce este nevoia, dacă mai, înainte n'ar fi știut ce este risipa. Dacă toate sotiile ar ști cum să gătească, cum le-ar mai ajunge câștigul puțin al bărbaților lor! Predicatorul nostru spune că femeile din alte țări întrec cu mult pe cele dela noi în meșteșugul de a găti bine și ieftin; ar fi de dorit să ne trimeată de acolo pe unele din ele ca să facă din femeile noastre bune de gură, bune gospodine, lată o modă străină care ne-ar aduce mai mari foloase decât pozele din vitrina doamnei Vai: cărpe pe cocoane împoțonate într'un fel nou în fiecare lună. Sunt însă în ziua de astăzi oameni cari au ajuns prea delicați ca să mai mănânce lucruri pentru care părinții lor mulțumeau lui Dumnezeu când puteau să le aibă pe masă; de aceea își

gădila stomacurile cu mâncăruri scumpe, ajung în azilurile de săraci și se așteaptă ca toată lumea să-i compătimească. Când li s'a dat pâine cu unt, au făcut mofturi, iar acum trebuie să se mulțumească cu napi furați de pe câmp. Celor ce trăiesc ca niște cocoși de bătae pe spinarea altora, în curând li se va tăia creasta și poate chiar vor fi puși la frigare. Cine are multă fasole poate să pună în ciorbă și mai multă. Fiecare să se întindă cât îi este pătura. Cine câștigă 20 lei, dar cheltuiește 20 poli, cari nu sunt ai lui, este și un nebun și un mișel. Croiește-ți haina din stofa ta, este un sfat înțelept; a croi însă din stofa altora luând pe datorie, este tot atât de aproape de furt cât de aproape este o sută de parale de un leu. Dacă aș vrea să fiu o pușlama, n'aș avea decât să fac negustorie cu rămășițe de vapoare vechi, să mă fac un avocat, să dau împrumut pe amanet sau să mă fac hoț de buzunare; însă de meseria murdară de a face datorii fără să știu că am cu ce plăti, mi-ar fi scârbă.

Cei datori greu pot să scape ca să nu ajungă și mincinoși, pentru că făgăduesc să plătească când știu bine că nu pot să plătească; și după ce aduc un lung șir de desvinovățiri, făgăduesc din nou și astfel mint cu tot atâta înțeleală cât poate un cal să fugă.

„Incepe numai să faci datori!“

„Și dacă n'ai mințit până atunci, vei minți de atunci încolo“.

Și dacă datoria te duce la mincună, cine se mai îndoiește că datoria este un lucru foarte rău? Firește, sunt și abateri dela regulă și nu-mi este în gând să spun cuvinte aspre față de omul cinstit, care a scăpat din pricina unei boale sau a unor pierderi mari; dacă însă mergem după regula obișnuită, vom vedea că datoriile sunt o mare și nenorocită mlaștină, o hasna uriașă și un șanț murdar; ferice de cine poate să iasă de acolo după ce a căzut odată; dar mai fericit decât oricine este acela care, prin bunătatea lui Dumnezeu, a fost ferit de tot de acest noroiu. Dacă cineva a pofțit pe diavolul să vină odată la ma-

*) Extragere din cartea lui C. Spurgeon „Din cuvintele lui Ion Plugaru“.

să la el, cu greu îl va mai da afară din casă; mai bine să n'ai a face cu el. Când găina a ouat odată, este aproape sigur că va oua și a doua oară; și dacă un om a făcut odată datorii, este aproape sigur că va mai

face și a doua oară: este mai bine ca dela început să se țină departe de ele. Cine datorează un leu în curând va datora și o mie; cine se afundă până la glesne în noroiu, ușor se va afunda și până la genunchi.

Viața în sala „Bethel“ din Chișinău.

În timpul serbătorilor Crăciunului și Anului Nou, Dumnezeu ne-a binecuvântat din belșug. El ne-a pus credința noastră la încercare, și în ajunul serbătorilor unii din coriști și muzicanți s'au îmbolnăvit. Totuși Dumnezeu a binecuvântat pe copiii Săi după făgăduința Sa: „Nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu“ (Zah. 4, 6). În ajunul Anului Nou toți bolnavii s'au însănătoșit și au luat parte în serviciurile lui Dumnezeu.

Sala noastră „Bethel“ actuală este mai mică decât cea precedentă și de aceea am fost cam strămtonați; și îndeosebi în timpul serbării copiilor. Am fost siliți să ținem 3 serbări în loc de una singură. La prima serbare intrarea a fost deschisă numai pentru copiii mai mici de 12-13 ani și s'au adunat mai mult de 400 copii. La celelalte 2 serbări intrarea a fost liberă pentru copii de orice vârstă. De fie care dată sala a fost plină. Pe bănci nu mai era loc și mulți au stat în picioare tot timpul (2-3 ore) cât a durat serbarea.

Majoritatea copiilor, care a fost la serbare, vizitează școala noastră de Sâmbătă și Duminică. Ei știu versete din Biblie și cântări. Lucrul principal este, că ei s'au învățat să se poarte bine în adunare și toată mulțimea aceasta de copii cânta cântări spre slava Domnului Isus.

În misiunea printre Evrei aceasta este un mare eveniment. Cu mare atenție copiii ascultau istoria nașterii Domnului și spunea versete profetice din Biblie despre locul, timpul și scopul venirii lui Hristos. Cu mare înflăcărare cântau cântări de proslăvire a Domnului Isus. În timpul rugăciunii copiii împreună cu fratele conducător au mulțumit lui Dumnezeu în limba evreească pentru nașterea lui Mesia-Hristos.

Prin copii au venit și părinții lor la adunări. Mulți au venit de prima dată.

Adunarea în ajunul Anului Nou s'a început la ora 9 seara. Frații evrei și neevrei au mărturisit pe Mântuitorul. Corul mixt, copiii și orchestra au executat cântări spre slava Mântuitorului. La sfârșitul ceasului al 12, înainte de rugăciune, mulți au dorit să se înalțe rugăciuni pentru pocăința lor.

Adunarea de întâmpinarea Anului Nou s'a terminat la ora 1. După adunare au mai rămas cei credincioși cu cei ce au dorit să se întorcă la Domnul. Unii din ei și-au deschis inimile pentru Domnul.

În felul acesta am petrecut până la ora 3 noapte.

În ziua de Anul Nou am avut adunare de evanghelizare, care a fost de asemenea binecuvântată de Domnul.

„Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci Numelui Tău dă slavă pentru bunătatea Ta, pentru credințioșia Ta!“ (Ps. 115, 1).

EXTRAGERI DIN TALMUD*).

Frații lui Iosif în Egipt.

Când fiii lui Iacob s'au hotărât să plece în Egipt în căutarea pâinei, tatăl lor, le-a zis:

— Copiii mei, fiecăruia din voi Dumnezeu a dăruit minte și frumusețe. Ca să nu atrageți atenția și curiozitatea Egiptenilor, intrați

* Iată până unde au ajuns talmudiștii cu interpretările și tălmăcirile lor sucite ale cuvântului lui Dumnezeu.

prin diferite porți și nu vă țineți unul lângă altul.

Rabi Ieguda, fiul lui Simeon, spune: — Iosif știa că frații lui porniră spre Egipt, și ca să afle de sosirea lor în oraș, a poruncit ca numele fiecăruia care venia și ieșea din oraș, să fie notat și seara să-i prezinte lista persoanelor înscrise.

Așa aflase că frații lui intraseră în oraș prin diferite porți.

Iosif porunci să închidă toate porțile și să lase deschis unul singur.

Au trecut trei zile, iar fiii lui Iosif venia la ambarul deschis.

Oamenii lui Iosif s'au dus să-i caute și i-au găsit hoinărind prin străzile orașului; i-au arestat pe toți și i-au adus în fața lui Iosif.

Iosif i-a cunoscut deodată, dar s'a făcut că nu-i cunoaște, și a vorbit cu ei foarte aspru.

A luat în mână paharul de argint, l-a lovit cu degetul și ascultând sunetul lui, zise:

-- Paharul îmi spune că sunteți iscoade (șpioni).

-- Nul suntem oameni cinstiți, — ziseră ei.

-- Dacă sunteți cinstiți, de ce intrarăți prin diferite porți ai orașului.

-- Noi căutam un lucru pierdut.

-- Ce fel de lucru? Paharul îmi spune că doi din voi au dărat un oraș...

-- Spune numele lor!

Lovind în pahar, Iosif zise:

-- Numele lor este Simeon și Levi.

-- Frații lui Iosif, uimiți de puterea minuna-

tă a vasului de argint, au strigat:

-- Domnule, noi, robii tăi, doisprezece frați...

-- Dar văd aci numai zece?..

-- Cel mic a rămas acasă, iar unul nu mai... (peste în viață!)

-- Ei, n'am spus eu, că sunteți iscoade. Voi nu veți ieși de aci, până când nu-mi veți aduce pe fratele vostru cel mic.

Iosif a poruncit să lege pe Simeon. Dar, știind puterea lui, porunci la șaptezeci de soldați cei mai voinici să-l lege.

Când soldații s'apropiară de Simeon, el a strigat cu așa putere, încât soldații căzură la pământ și dinții săriră din falcile lor, împrăștiindu-se pe podea.

Lângă Iosif se afla fiul s'au Manasie.

-- Apucă-l tu, zise Iosif.

S'a sculat Manasie și c'o lovitură îl doboră la pământ.

-- Lovitura aceasta, zise Simeon, nu este a Egipteanului, numai oamenii din neamul nostru pot lovi cu așa putere.

Mare spăimă a intrat în inimile fraților lui Iosif și ei au plecat la Iacob să-i istorisească despre cele întâmplate.

RECOMANDĂM:

1) Revistele în limba română:

a) „**Viața și lumina**“ abon. anual 60 lei;

b) „**Creștinul**“ abon. anual 40 lei. Cluj

Adresa: G. OPREA TEODORESCU, B-dul Basarab 135, București 2.

2) „**Abecedarul Creștinului**“ (15 lecțiuni)

de J. Fleischer. Costul 10 lei.

Adresa: Predicator C. Adorian, B-dul Basarab 56, București 2.

3) „**De ce nu cred Evreii în Hristos?**“

de L. AVERBUH. Costul 3 lei.

4) Broșură nouă! „**Cine a fost ISUS HRISTOS?**“

de directorul Misiunii „Mildmay“ S. H. WILKINSON. Prețul 3 lei.

Adresa redacției „Binevestitorului“.

DELA REDACȚIE:

Aducem mulțumirile noastre persoanelor cari și-au achitat abonamentul și datoriile pentru cărțile comandate.

Cei-ce nu și-au achitat încă datoriile sunt rugați a se grăbi cu trimiterarea lor.

Abonații, cari și-au achitat datoriile și n'au primit revista sau alte cărți comandate, sunt rugați a comunica redacției.

Abonați-vă pe anul

≡ 1935 ≡

„BINEVESTITORUL“

In românește . . . . . 18 lei

In rusește . . . . . 20 lei

In evreește . . . . . 14 lei

In străinătate abonamentul anual 0,30 dol.

Adresa: D-lui Marcu Tarlev,

Mildmay Mission, str. Inzova No. 30-b.

Chișinău, Basarabia, România.

Redacț. și Administr.: Mision. Englez. „Mildmay“ L. Averbuch.